

NORGES HØYESTERETT

Den 14. desember 2016 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Stabel, Normann og Noer i

HR-2016-2527-U, (sak nr. 2016/2150), straffesak, anke over beslutning:

A (advokat Per Johan Zimmer)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om å nekte anke i straffesak fremmet, jf. straffeprosessloven § 321 annet ledd.
- (2) A, født 00.00.1987, ble ved tiltalebeslutning 2. juni 2016 satt under tiltale for to overtredelser av straffeloven 2005 § 155. Ved tilleggstitalebeslutning 26. juli 2016 ble A også satt under tiltale for en overtredelse av straffeloven 2005 § 327, jf. § 16.
- (3) Oslo tingrett avsa dom 26. august 2016 med slik domsslutning:

"A, født 00.00.1987, dømmes for overtredelse av straffeloven (2005) § 155 og straffeloven (2005) § 327, jf. § 16, sammenholdt med straffeloven (2005) § 79 bokstav a) og b), til fengsel i 10 – ti – måneder.

Varetekt kommer til fradrag med 66 – sekstiseks – dager, jf. straffeloven (2005) § 83."
- (4) A anket tingrettens dom. Anken gjaldt bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet, saksbehandlingen og straffutmålingen.
- (5) Borgarting lagmannsrett traff beslutning 3. oktober 2016 med slik slutning:

"Anken nektes fremmet."

- (6) A har anket lagmannsrettens beslutning til Høyesterett. Anken gjelder saksbehandlingen. I korte trekk anføres det at lagmannsrettens begrunnelse for å nekte anken over domfellelsen for ransforsøk fremmet, er mangelfull. Lagmannsretten har kun vist til at den ikke har innvendinger til tingrettens vurdering. Lagmannsretten har ikke foretatt en selvstendig prøving av bevisene i saken, på bakgrunn av det som ble anført i anken.
- (7) *Påtalemyndigheten* har tatt til motmæle og anfører at det ikke hefter noen feil ved lagmannsrettens beslutning.
- (8) *Høyesteretts ankeutvalgs* kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling, jf. straffeprosessloven § 321 sjette ledd.
- (9) I støtteskrivet til anken over domfellelsen for ransforsøk var det blant annet anført at "ord sto mot ord" og at avgjørelsen berodde på en ren troverdighetsvurdering, at den medsiktete til ransforsøket fikk en annen behandling enn domfelte og straks ble løslatt, og at det var dissens om domfellelsen i tingretten.
- (10) Lagmannsretten gjenga ikke domfeltes anførsler, men nøyde seg med å uttale at lagmannsretten ikke hadde "vesentlige innvendinger mot konklusjonen til tingrettens flertall", og at det ikke var tvil om at domfelte med rette var funnet skyldig i ransforsøket.
- (11) Det kreves ikke at samtlige detaljer i en anke blir kommentert, jf. Rt. 2011 side 691 avsnitt 15, og begrunnelsen må leses i sammenheng med tingrettens dom og anken, jf. Rt. 2012 side 652 avsnitt 8. Avgjørelsen må imidlertid vise at lagmannsretten har foretatt en reell overprøving og hvorfor det er klart at anken ikke kan føre frem, jf. Rt. 2012 side 1209 avsnitt 7.
- (12) Lagmannsrettens begrunnelse for ankenektelsen over domfellelsen for ransforsøket inneholder ingen gjengivelse av anførslene eller konkrete kommentarer til noen av dem. Sett på bakgrunn av at domfellelsen for ransforsøket her var det bærende for straffutmålingen, oppfylder lagmannsrettens begrunnelse etter ankeutvalgets syn ikke kravet til begrunnelse. Lagmannsrettens beslutning må dermed oppheves for så vidt gjelder nektelsen av å henvise anken over dette forholdet.
- (13) Når det gjelder domfeltes øvrige anførsler, finner ankeutvalget det enstemmig klart at anken ikke kan føre frem. Denne del av anken blir derfor å forkaste i medhold av straffeprosessloven § 387 a første ledd.
- (14) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING :

Lagmannsrettens beslutning oppheves for så vidt gjelder nektelsen av å henvise anken over domfellelsen for forsøk på ran. For øvrig forkastes anken.

Kristin Normann
(sign.)

Ingse Stabel
(sign.)

Ragnhild Noer
(sign.)

Riktig utskrift: